

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Hærens almindelige Lønningsforhold ordnedes ved Loven af 25de Juli 1867 om Lønninger m. v. ved Hæren, men forskjellige særlige Lønningsforhold og Godtgjørelser bleve dog først endelig fastsatte ved senere Bestemmelser, idet disse enten forudsatte Ordningen af Institutioner, som ikke kunde fastsættes, da Loven af 25de Juli 1867 udkom, eller vare af den Bestaaenhed, at det ikke fandtes hensigtsmæssigt at medtage dem under Forhandlingerne om de større, almindelige Forhold. Lønningsloven af 25de Juli 1867 suppleredes derfor med Lov af 26de Mai 1868 om Lønningsforholdene ved Officereskolen, Lov af samme Dato om Ordningen af Hærens Forplejningskorps, Lov af 14de Mai 1870 om Felttillæg m. m. ved Hæren, Lov af 28de Mai 1870 om Ordningen af Kjøbenhavns Væbning samt endelig ved Lov af 17de Mai 1873, indeholdende Tillæg til Lov af 25de Juli 1867 om Lønninger m. v. ved Hæren.

Da imidlertid de Forhold, som i sin Tid begrundede disse Loves særskilte Behandling, ikke længere ere tilstede, og da de fleste af dem indeholde en Bestemmelse om, at de skulle underkastes en almindelig Revision inden Udgangen af Finantsaaret 1872—73, har Krigsministeriet i Eighed med, hvad der vil findes at være flet ved de i Rigsdagens 2 sidste Samlinger for Folkethinget indbragte Lønningslovsforslag, i nærværende Lovforslag optaget samtlige de Hæren vedkommende Lønnings- og Betalingsforhold, som omhandles i de ommeldte Love. Disse ville selvfølgelig træde ud af Kraft, saasnart Lovforslaget ophøies til Lov.

Med Hensyn til Fastsættelsen af de fremtidige Lønningsforhold for Hæren har Ministeriet under Lovforslagets Udarbejdelse som almindelig Regel fulgt de Grundsaetninger, hvorpaa det af Finantsministeren den 7de Oktober d. A. i Folkethinget fremlagte Lovforslag om Tillæg til Lønninger for Embedsmænd og Bestillingsmænd hviler.

Med Hensyn til de enkelte Paragrafer henvises til nedenstaaende Bemærkninger.

Til § 1.

Efter de gjældende Bestemmelser faar ingen Børnepflichtig, der indkaldes til Tjeneste, udbetalt Lønning for Mødebage og Hjemsendelsesbage, da han ikke paa disse Dage forretter Tjeneste. En udtryffeligt Forskrift herom savnes imidlertid i den nugældende Lønningslov, og man har derfor anset det rigtigt at optage den i nærværende Forslag.

Ligeledes har man ment at burde optage en særlig Bestemmelse for Udbetalningen af Lønning til Korporaler, Sekondlieutenanter og ligestillede Børnepflichtige, som faae Lønning udbetalt maanedsvi-

vis, naar de tages til Tjeneste for et bestemt Tidrum eller indkaldes til Tjeneste, og Tjenesten tiltrædes eller fratrædes i Løbet af en Maaned. Efter den her optagne Bestemmelse skal Lønningen for de Maaned, i hvilke Tjenesten tiltrædes eller fratrædes, beregnes dagvis, og de nævnte Børnepflichtige ville altsaa faae udbetalt Lønning netop for det Tidrum, i hvilke de ere antagne til Tjeneste eller efter Indfaldelse gjøre Tjeneste. Kun naar de hjemsendes i Løbet af en Maaned, og det ikke ved Lønningsudbetalingen den 1ste i denne Maaned var forudbestemt, at de skulde hjemsendes i Løbet af Maaned, beholde de efter den almindelige Regel den dem for hele Maaned udbetalte Lønning.

Naar Underofficerer forfremmes til en Stilling med Sekondlieutenants Lønning og tages til Tjeneste i Stillingen i Løbet af en Maaned, følger det af nysontalte Bestemmelse, at deres Lønning fra den nye Tjenestes Tiltrædelse skal svare til den nye Stilling; men da disse Befalingsmænd alt have modtaget Underofficerslønning for hele Maaned, er det nødvendigt, at der for dette Tilfælde gives en særlig Forskrift. For Overferygter og Stabsferygter er Lønningen imidlertid enten lige saa høi eller høiere end Sekondlieutenantslønningen, og da der efter den almindelige Regel ikke kan fordrives nogen Tilbagebetaling af alt oppebaaren Lønning, behøver den særlige Forskrift ikke at omfatte disse to Underofficersgrader, forsaavidt der er Tale om en Forfremmelse til en Stilling med Sekondlieutenantslønning; derimod har man for Korporaler, Sergenter og Ligestillede, hvis Lønning er lavere end Sekondlieutenantslønningen, foreslaaet bestemt, at der fra den Dag, da de tages til Tjeneste i en Stilling med den høiere Lønning, godtgjøres dem Forskjellen imellem denne og Korporals- eller Sergentslønningen.

Til § 4.

Ifølge Lønningslovens § 36 skal der ved Fordelingen til Lønningsklasser af Personer i en Tjenesteklasse kun tages Hensyn til det Antal Personer, som findes i Klassen, hvorimod vakante Numre ikke skulle medregnes. Denne Bestemmelse, medfører i flere Retninger Ubillighed.

Naar der f. Ex. i en Tjenesteklasse, som omfatter 4 Lønningsklasser, i hvilke der efter Hærenloven og Lønningsloven skal findes henholdsvis 4, 4, 4 og 3 Personer, indtræder Vakance, og den Fratrædende var i ældste Lønningsklasse, vil Dyrkning paa de høiere Lønninger ikke kunne finde Sted, forinden det ledige Numer i Tjenesteklassen er besat, og 3 Personer ville saaledes, naar Forholdene ikke gjøre det muligt at udfylde Vakancen strax, hvad f. Ex. ikke vil kunne ske, naar Embedet skal oplaas ledigt med en passende Frist til Indgivelse af Ansøgninger, kunne blive